

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 2283

гр. София, 04.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 12.03.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10010** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176, ал.1 от АПК, вр. с чл.250, ал.1 от ГПК, вр. чл.118 КСО

Образувано е по молба от 12.12.2017г. от гл. юрисконсулт Е. В. – пълномощник на Директора на ТП на НОИ - София – град – ответник по адм. дело № 10010/2016г., на основание чл. 250, ал.1 от ГПК, чл. 176, ал.1 от АПК за допълване на постановеното по делото решение № 6984/23.11.2017 г., като съдът посочи, че приема оспорването по чл.193 от ГПК за доказано и че трудовата книжка № 915/01.07.1973г. на жалбоподателката досежно вписването на за положения в НПП за ВП [населено място] и удостоверение обр. УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990г. са неистински документ.

Ответника по молбата – Й. Г. Н. чрез адв. Т., в дадения й 7-дневен срок за отговор, не изразява становище по същата.

Искането за допълванена съдебното решение е подадено в преклузивния срок по чл.250, ал.1 от ГПК, респ. в чл.176, ал.1 от АПК, с оглед на това, че същото е връчено на жалбоподателя на 23.05.2017. С оглед на горното същото се явява ДОПУСТИМО за разглеждане.

Разгледано по същество е **ОСНОВАТЕЛНО** по следните съображения:

С посоченото решение е отхвърлена жалбата на Й. Г. Н. срещу Решение № 2153-21-299 от 29.08.2016г. на Директора на ТП на НОИ – София - град, поправено с Решение № 2153-21-338 от 07.10.2016г. на Директора на ТП на НОИ – София – град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу разпореждане № 55022113975/39 от

27.05.2016г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“ в ТП – НОИ – София - град.

В хода на съдебното производство по делото в с.з. на 12.12.2016г. процесуалният представител на ответника е представил в оригинал трудовата книжка № 915/01.07.1973г. на Й. Г. Н. и удостоверение обр. УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990г., като е поискал да се открие производство по оспорване истинността на същите, като по отношение на трудовата книжка досежно отразения нея трудов стаж на жалбоподателката в НПП за ВП [населено място].

С протоколно определение от 12.12.2016г. е открито производство по оспорване на посочените документи. На основание чл. 193, ал. 3, пр. 1 от ГПК във вр. чл. 144 АПК на жалбоподателката е указано, че носи доказателствената тежест относно твърдяната неистинност на оспорените официални документи.

В постановеното по делото решение съдът на стр. 7 е изложил мотиви, като е приел, че представените по-горе документи не са подписани от лицата заемали длъжностите ръководител и главен счетоводител в НПП за ВП [населено място] към периода на отразяване на трудовия стаж на жалбоподателката в предприятието, но не е изложил мотиви по оспорването истинността на официалните писмени документи - трудовата книжка № 915/01.07.1973г. и удостоверение обр. УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990г г. респ. не е формулирал краен извод за основателност на оспорването.

По направеното оспорване съдът не се е произнесъл и с диспозитива на решението. Въпреки че по оспорването в съдебния акт са изложени мотиви във връзка с кредитирането на представените доказателства, съдът е следвало, но не се е произнесъл по оспорването с диспозитива на решението.

В хода на откритото производство по оспорване истинността на документ по реда на чл.194 във вр.с чл.193 ГПК във вр.с чл.144 АПК, след като е събрал доказателства посредством разпит на св. И. –ръководител на НПП за ВП [населено място] и св. М. – главен счетоводител на същото предприятие, съдът е изложил мотиви, че не може да се приеме, че заверката на трудовия етаж в НПП за ВП- е. Г., направена на стр. 12-13 от книжката и удостоверение обр.УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990 г. са автентични документи, тъй като с оглед обясненията на св. И. и св. М., безспорно се установява, че същите не са подписани от тези две лица, заемали съответно длъжностите ръководител и главен счетоводител предприятието към датата на заверката, респ. издаването, и не са подпечатани с печата на предприятието НПП за ВП – [населено място] с правопреемник [фирма] – [населено място].

С формална доказателствена сила се ползва всеки подписан документ, независимо от това дали е свидетелстващ или диспозитивен. Тази формална доказателствена сила може да бъде преодоляна, само като се докаже неавтентичността на документа. Доказателствената тежест се носи от страната, която оспорва истинността на документа, аргумент от презумпцията за истинност на подписания документ – чл.193, ал.3 ГПК. Именно в тази връзка са всички събрани и описани по-горе доказателства, които подкрепят изложеното до момента.

Въз основа изложеното се налага еднозначният извод, че представените трудовата книжка № 915/01.07.1973г.(досежно записванията за положен от жалбоподателката трудов стаж в НПП за ВП [населено място]) и удостоверение обр. УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990 г. се явяват неистински документи, тъй като не са подписани от лицата, заемали съответно длъжностите ръководител и главен счетоводител

предприятието към датата на заверката, респ. издаването, и не са подпечатани с печата на предприятието НПП за ВП – [населено място] с правоприемник [фирма] – [населено място], поради което съдът намира, че оспорването на тези документи е доказано. Следователно основание чл. 194, ал.2 и 3 ГПК същите следва да бъдат изключени от доказателствата по делото, а препис от настоящото решение да бъде изпратен на Софийска градска прокуратура.

Поради изложеното, на основание чл. 176, ал. 2 АПК и чл. 194, ал. 2, пр. 1 от ГПК, съдът приема, че решение № 6984 от 23.11.2017г., постановено по адм. дело № 10010/2016г. по описа на АССГ, III – 7-ми състав следва да бъде допълнено, като в диспозитива се включи: „Признава за доказано оспорването на истинността на следните документи: трудовата книжка № 915/01.07.1973г. на Й. Г. Н., досежно вписването на за положения в НПП за ВП [населено място] и удостоверение обр. УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990г.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ копие от трудовата книжка № 915/01.07.1973г. и препис от удостоверение обр. УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990 г. и от настоящото решение на Софийска градска прокуратура на основание чл. 194, ал.3 ГПК.”

Воден от горното и на основание чл. 176, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 7 състав

РЕШИ:

ДОПЪЛВА диспозитива на решение № 6984 от 23.11.2017г., постановено по адм. дело № 10010/2016г. по описа на АССГ, III – 7-ми състав, както следва:

„ПРИЗНАВА за доказано оспорването на истинността на следните документи: трудовата книжка № 915/01.07.1973г. на Й. Г. Н., досежно вписването на за положения в НПП за ВП [населено място] и удостоверение обр. УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990г.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ копие от трудовата книжка № 915/01.07.1973г. и препис от удостоверение обр. УП-30 с изх.№ 1067/12.12.1990 г. и от настоящото решение на Софийска градска прокуратура на основание чл. 194, ал.3 ГПК.”

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: